

FLYGTNINGENE

PALÆSTINENSISKE FLYGTNINGE

FNs plan for deling af Palæstina i en jødisk og palæstinensisk del i 1947 gav bolden op til et af de største flygtningeproblemer, verden endnu har set

Jøderne udgjorde kun en tredjedel af befolkningen i det område af Palæstina, som

FN i 1947 ville oprette som en jødisk stat. For at området kunne blive og forblive en jødisk stat, planlagde zionisterne en kraftig etnisk udrensning af palæstinensere. Fordrivelsen skete med særdeles grove midler, heriblandt flere massakrer.

Flygtningenes historie

Fra december 1947 til våbenhvilen i foråret 1949 blev 750.000 palæstinensere fordrevet – halvdelen før etablering af den jødiske stat d. 14. maj 1948, mens de britiske tropper endnu var i landet. Ifølge zionistisk propaganda flygtede palæstinenserne først under krigen med de arabiske lande. Det er ikke sandt.

Mange fordrevne søgte til områder, som ifølge delingsplanen skulle være palæstinensiske. Men israelerne erobrede store dele af disse områder og fordrev befolkningen. Mange blev flygtninge for 2. gang f.eks. i juli 1948 i Lydda og Ramle, hvor mere end 400 mænd, kvinder og børn blev myrdet og ca. 50.000 drevet på flugt efter at være berøvet deres ejendele. I sommerens værste hede omkom flere hundrede

– især børn og gamle mennesker – af tørst og sult.

For at hindre flygtningenes tilbagevenden ødelagde israelerne mere end 500 palæstinensiske landsbyer og beslaglagde jord og huse overalt. Alle palæstinensiske byer fik jødiske navne. Ca. 5000 palæstinensere, som forsøgte at vende tilbage, blev dræbt.

Via sindrige juridiske systemer overgik jorden til den jødiske stat og Jewish National Fund (JNF), hvorefter den aldrig mere kan sælges eller udlejes til ikke-jøder. I midten af 50'erne havde staten Israel og JNF forøget sin ejendom fra 10% til 90% af al jord i Israel.

Fordrivelsen fortsætter

Under seksdages-krigen i 1967 blev cirka 400.000 fordrevet fra de sidste palæstinensiske områder – Vestbredden og Østjerusalem. Mange blev flygtninge for anden og tredje gang.

Fra 1967 og op til i dag har Israel beslaglagt op mod halvdelen af Vestbredden til militære områder, bosættelser og bosætterveje og fordrevet mere end 300.000 palæstinensere fra Vestbredden, Gaza og Østjerusalem – en proces, som stadig pågår.

I selve Israel er cirka 20 % af befolkning-

Mere end 300.000 palæstinensere er siden 1967 blevet fordrevet fra Vestbredden, Gaza og Østjerusalem. Og det fortsætter den dag...

gen palæstinensere. På trods af statsborgerskab har de ikke fulde borgerrettigheder, og de udsættes også for anden diskriminering i den hensigt at få dem til at emigrere.

Mens jøder fra alle dele af verden frit kan rejse til Israel og opnå statsborgerskab, nægter Israel fortsat de palæstinensiske flygtninge at vende tilbage.

Flygtningenes ret til at vende tilbage

I 2008 har UNWRA – FNs organisation for palæstinensiske flygtninge – registreret 4,4 millioner flygtninge. Mange lever kummerligt i flygtningelejre. Flygtningeproblemet er efter mere end 60 år endnu ikke løst. Ifølge international ret er der ingen tvivl om flygtningenes ret til at vende tilbage. Den ret kan ikke forhandles væk.

Hvert eneste år bekræfter FNs generalforsamling resolution nr. 194 fra december 1948, som fastslår de palæstinensiske flygtningenes ret til at vende tilbage samt til økonomisk kompensation.

Andre steder har det internationale sam-

fund gennemtruffet flygtningenes tilbagevenden efter etnisk udrensning, f.eks. i Bosnien og Kosovo. Men Israel vil under ingen omstændigheder anerkende denne ret, fordi det zionistiske projekt er at få etableret en ren jødisk stat.

Med oprettelsen af den israelske stat og med åbenlys passivitet overfor fordrivelsen af de mange palæstinensere lod de vestlige lande palæstinenserne betale for jødeforfølgelserne i Europa og pådrog sig derved en medskyld for Israels forbrydelser.

Hvor bor flygtningene i dag?

Jordan:	1.900.000
Libanon:	408.000
Syrien:	440.000
Gaza:	1.000.000
Vestbredden:	700.000

Det handler om mest mulig jord til Israel – og færrest mulige palæstinensere

Ofte fremstilles den mere end 60 år lange konflikt mellem Israel og Palæstina som meget kompliceret. Men det handler grundlæggende om jord og fordrivelse, og set i det lys er konflikten såre enkel.

Denne folder er en del af en serie på otte om emnerne; Jord, Vand, Mur, Bosættelser, Flygtninge, Jerusalem, Fanger og EU's associeringsaftale med Israel udgivet august 2009. Folderne belyser konkret, hvordan Israel gennem den mangeårige fordrivelse af palæstinenserne, støtte til bosættelser, kontrol med vandet, opførelsen af muren om Vestbredden og meget mere, arbejder støt på at få mest mulig jord – og færrest mulige palæstinensere.

Apartheid ikke kun i Sydafrika

Af FNs Internationale Konvention vedrørende bekæmpelse og straf for forbrydelsen Apartheid (1976) fremgår det, hvad FN forstår ved apartheid, nemlig undertrykkelse, fordrivelse og udryddelse af en etnisk gruppe eller et oprindeligt folk.

I Indien, USA og Sydafrika fik apartheid de udtryk, som magthaverne skønnede nødvendige det pågældende sted. Apartheid-systemerne var derfor forskellige. I nogle tilfælde kan sammenligninger mellem Syd-

afrika og Israel hjælpe på forståelsen, men der er også forskelle. Den israelske stat kombinerer apartheid, militær besættelse og kolonisering på sin egen måde. Men især sydafrikanere, blandt andet Desmond Tutu og Nelson Mandela, mener, at lighederne er mange.

I den næste tid vil Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og Palæstina-Initiativet sætte fokus på Israels udøvelse af apartheid ikke kun i de besatte områder Gaza, Vestbredden og Østjerusalem, men også i selve Israel.

Kontakt os

Har du mulighed for at hjælpe med at sætte fokus på konfliktens indhold, så kontakt os endelig, og vi vil sende dig flere foldere, plakater og uddelingsaviser.

Ring til os på telefon 6064 1948 eller mail dpv.h.afd@gmail.com.

Du kan også hente kampagnematerialerne her: www.palaestina-initiativet.dk og www.danpal.dk.

